

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

पराजयोवाप्त्युवाच ॥ विजिताश्चारयोद्येतेशोत्सर्गान्धतोपमाः ॥ २९ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ आचार्यपुत्रयद्येतद्विरस्त्रं न प्रयुज्यते ॥
 अन्यैर्गुरुघ्नावध्यंतामस्मैरस्त्रविदांवर ॥ ३० ॥ त्वयिशस्त्राणि दिव्यानि त्र्यंबके चामितौजसि ॥ इच्छतो न हिते मुच्येत्संक्रुद्धो हि पुरंदरः ॥ ३१ ॥ धृतराष्ट्र उवाच
 तस्मिन्नेष्वेति हते द्रोणे चोपधिना हते ॥ तथा दुर्योधने नोक्तो द्रौणिः किमकरोत्सुनः ॥ ३२ ॥ हस्त्रापार्थीश्वरसंग्रामे युद्धाय समुपस्थितान् ॥ नारायणास्त्रनिमुक्तां
 श्वरतः पृतनामुखे ॥ ३३ ॥ संजय उवाच ॥ जानम्यितुः सनिधनं सिंहलांगूलकेतनः ॥ सक्रोधो भयमुत्सृज्य सोभि दुद्रावपार्षतं ॥ ३४ ॥ अभिद्रुत्य च वि
 शत्याक्षुद्रकाणां नरर्षभ ॥ पंचभिश्चातिवेगेन विव्याध पुरुषर्षभः ॥ ३५ ॥ धृष्टद्युम्नस्तोराजनं ज्वलंतमिव पावकं ॥ द्रोणपुत्रं त्रिषष्ट्या तुराजं विव्याध पत्रिणां ॥
 ॥ ३६ ॥ सारथिचास्यं विशत्यास्वर्णपुंखैः शिलाशितैः ॥ हयांश्च चतुरो विध्यच्चतुर्भिर्निशितैः शरैः ॥ ३७ ॥ विध्वा विध्वानदद्रौणिं कं पयस्त्रिवर्मेदिनीं ॥ आददे
 सर्वलोकस्य प्राणानिवमहारेण ॥ ३८ ॥ पार्षतस्तु बलीराजं क्रुतास्त्रः कृतनिश्चयः ॥ द्रौणिमेवाभिं दुद्रावमृत्युं कृत्वानिवर्तनं ॥ ३९ ॥ ततो बाणमयं वर्षद्रोणपुत्र
 स्य मूर्धनि ॥ अवास्तुजदमेयात्मापांचाल्योरथिनां वरः ॥ ४० ॥ तद्रौणिः समरे क्रुद्धं छादयामास पत्रिभिः ॥ विव्याध चैनं दशभिः पितुर्वधमनुस्मरन् ॥ ४१ ॥
 द्वाभ्यां च सुविस्तृष्टाभ्यां क्षुराभ्यां ध्वजकामुके ॥ छित्वा पांचालराजस्य द्रौणिरन्यैः समार्दयत् ॥ ४२ ॥ व्यश्वसुतरं चैनं द्रौणिश्चक्रे महाहवे ॥ तस्य चानुचरान्स
 र्वान् क्रुद्धः प्राद्रावयच्छरैः ॥ ४३ ॥ ततः प्रदुद्रुवे सैन्यं पंचालानां विशांपते ॥ संभ्रांतं रूपमातं च न परस्परमैक्षत ॥ ४४ ॥ हस्त्रा तु विमुखान्योधान् धृष्टद्युम्नं च पीडितं ॥
 शैने योऽचोदयत्तूर्णरथं द्रौणिरथं प्रति ॥ ४५ ॥ अष्टभिर्निशितैर्बाणैरश्वत्थामानमार्दयत् ॥ विशत्यापुनराहत्य नानारूपैरमर्षणः ॥ ४६ ॥ विव्याध च तथा सूतं
 चतुर्भिश्चतुरो हयान् ॥ धनुर्ध्वजं च संयत्तश्चिच्छेदं क्रुतहस्तवत् ॥ ४७ ॥ ससाश्वं व्यधमच्चापिरथं हेमपरिष्कृतं ॥ त्वदि विव्याध समरे त्रिंशतासायकैर्भृशं ॥
 ॥ ४८ ॥ एवं सपीडितो राजन् अश्वत्थामामहाबलः ॥ शरजालैः परिवृतः कर्तव्यं नान्वपद्यत ॥ ४९ ॥ एवं गते गुरोः पुत्रे तव पुत्रो महारथः ॥ कृपकर्णादिभिः सार्धं श
 रैः सात्वतमावृणोत् ॥ ५० ॥ दुर्योधनस्तु विशत्याकृपः शरद्वतस्त्रिभिः ॥ कृतवर्माथ दशभिः कर्णः पंचाशताशरैः ॥ ५१ ॥ दुःशासनः शतेनैव वष्टसेनश्च सप्तभिः ॥
 सात्यकिं विव्यधुस्तूर्णसमं तान्निशितैः शरैः ॥ ५२ ॥ ततः ससात्यकीराजन्सर्वानेव महारथान् ॥ विरथान् विमुखान् श्वैव क्षणेनैव वाकरोन्नृप ॥ ५३ ॥